

lige Flertalsvalg. I Kraft af Forholdstalsvalg, tror jeg, ville samtlige Grupper indenfor en Kommunes Vælgere sætte en Ære og Glæde i, paa deres Liste at opføre de dygtigste, de i kommunal Henseende mest interesserede. Jeg har den Tillid til den almindelige Valgret, at naar den nu er gennemført ved de kommunale Valg, vil man faa udmærket dygtige Byraad og Sogneraad. Her er kun Tale om Byraad, og jeg er aldeles overbevist om, at have de nuværende Kommunalraadsmedlemmer paa tilfredsstillende Maade kunnet udføre de Hverv, der ere lagte paa dem, ville de nye ikke mindre være i Stand dertil. Jeg vil derfor ikke være med til at vise de Kommunalraadsmedlemmer, der komme til Stede ved den nye Valgret, denne Mistillid. Jeg siger, som jeg har sagt til Kommunerne: Vi vælge nu efter en helt ny Metode, og jeg vil derfor som Indenrigsminister afvente og se, hvordan Arbejdet bliver udført af de nye Kommunalraadsmedlemmer, og først naar der er gaaet nogle Aar og samlet nogen Erfaring, og det da viser sig, at det hist og her kan være betimeligt og ønskeligt at gaa til nogen Forhøjelse af Medlemsantallet, skal jeg — selvfølgelig — være villig til at imødekomme saadant Ønske, men i Øjeblikket finder jeg ikke, der er Spor af Grund dertil. Det er det Standpunkt, jeg har indtaget overfor Kommunerne, naar jeg har svaret dem paa deres Henvendelser, og det er det Standpunkt, jeg indtager overfor Folketinget ved Behandlingen af denne Sag. Folketinget er selvfølgelig ikke bundet ved mit Standpunkt, men jeg ser saaledes paa Sagen, og det skal glæde mig, dersom Folketinget eller i hvert Fald dets Flertal deler mit Synspunkt.

Foruden dette Spørgsmaal om Udvildelse af Byraadenes Medlemstal indeholde begge Forslag en Bestemmelse om, at den Bestemmelse, der findes i Loven af 29. December 1857 angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse: at der skal være en særlig Repræsentation for Landdistriktet i Kommunalrepræsentationen og i Fattig- og Skolekommissionen, ophæves. Dette Punkt har jeg haft for Øje, og jeg har allerede for nogen Tid siden udarbejdet Forslag derom, men da der ikke har været holdt Statsraad i den senere Tid, har jeg ikke kunnet fremsætte dette Forslag for Tinget. Men det er selvfølgelig min Mening at fremsætte et saadant Forslag, da det er givet, at efter at man har indført Forholdstalsvalg-

maaden, kan man ikke hævde en saadan Bestemmelse for Frederiksberg Kommune som den, der findes i den nævnte Lov.

Sigurd Berg: Det foreliggende mest omfattende Lovforslag, der indeholder det andet Lovforslag i sig, gaar ud paa at forøge Medlemsantallet i de kommunale Raad i København og paa Frederiksberg samt at skabe en Mulighed for en fremtidig større Forøgelse af Medlemsantallet i Købstæder. Landkommuners Forhold røre de foreliggende Lovforslag slet ikke ved. Følgen af at vedtage dette Forslag vil altsaa blive, at man sætter Medlemsantallet op i København og paa Frederiksberg, men derimod vil Følgen ikke blive, at der i Købstæderne i Almindelighed bliver flere Medlemmer at vælge ved de nu forestaaende Valg. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Marott) betonedet netop ogsaa, da han omtalte Forslaget i Gaar, at man bibeholdt i Lovforslaget de hidtil gældende Regler, altsaa Kommunevedtægt og Ministerens Billigelse i hvert enkelt Tilfælde, og han erklærede for øvrigt ogsaa, at det var ham bekendt ved Forslagets Forelæggelse, at Ministeren indtog det Standpunkt, som vi nu hørte bekræftet fra den højtærede Minister. Følgen af at vedtage den Del af Lovforslaget vil da ganske vist blive, at medens en Købstadkommunalbestyrelses Medlemsantal efter den nugældende Lov kan gaa op til 19, vil den fremtidig kunne gaa op til 25, men det vil alt sammen først ske en Gang i Fremtiden, nemlig naar de af den almindelige Valgret udgaaede Byraad have yttret Ønske derom, thi det er klart, at enten vi vedtage dette Forslags Regel eller lade den hidtidige bestaa, vil Ministeren beholde sit Standpunkt og handle i begge Tilfælde ganske i Overensstemmelse med, hvad man tidligere har udtalt og nu heri Dag bekræftet.

I og for sig forekommer det mig naturligt, naar Talen er om at gaa til denne Forøgelse som mere almindeligt Princip, at man indtager et saadant Standpunkt, som Ministeren her gjorde. Der er ikke noget urimeligt i at give de nye Raad Lejlighed til i en Valgperiode

Rettelse.

Sp. 3437, L. 19 f. o.: „Raad“, læs: Delegeretmøde.